

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára Egyszerre ..... 8 K Fél évre ..... 4 - Negyed évre ..... 2 - Egyes szám ára 20 fillér.	Felolós szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.	Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.	Kéziratokat nem adunk vissza. Szerkesztőség és kiadóhivatal: B. A. I. k. ny. Ernő könyvkereskedésben Alsólendva. A nyitlter sorá egy korona.
--	---	--	---

Osztrák arcátlanság.

Alsólendva, 1909. július 3.

A napokban egy külföldre került hazánkfia látogatott el városunkba és beállított egyik kereskedésbe. Az illetéltulajdonos a szokott előzekénységgel üdvözölte, majd midőn az idegen magyarul eljelenítette, hogy venni akar valamit, a kereskedő lelakott eléje egy halom árut választás végett. Végre hosszu válogatás után rámutatott egyre az idegnek, hogy azt megveszi és az ára után utadokozótt. A kereskedő megmondta. Erre olyan dolog keletkezett, amire még az osztrák szemelentekedsben is aligha van példa. Az idegen, aki valamikor alsólendvai lakos volt, itt született, tehát magyar emlön táplálkozott, olyan kenyéren nőtt fel, olyan mosdatlan szájjal szidta a magyarokat, hogy arcukba szókötik a vér azoknak, akik hallották. Legenyhebb kijelentése az volt, hogy a magyarok rablók, zsványok, hogy zsarolják az embereket és hogy Bécsbe menjenek kereskedői tisztességét tanulni.

Ez egy magyar ember volt, aki magyar anyának, magyar hazának köszönheti létét. Ha született osztrák lett volna, azt mondanám, hogy megszoktuk az ilyen hangot, de mert magyar volt — ha lelke mindjárt schwargelb is — arcunkba kergett a vért a megbántott önézet.

Az lett volna a rendje, módja, ha a kereskedő kíruga telt volna az üzletéből. De nem telt, mert a törvény tiltja megtorolni a gyalázkodást, amit magyar földön, a magyar nemzet ellen elkövetnek. És ezt a törvényadta szabadságot ki is használják busásan azok, akik talán csak azért jönnek köznék, hogy rugjanak rajtuk, beleköpjenek az arcunkba, sárral dobálják a tisztességüket.

Ugy nekünk, ha eltűnjük! Próbálja meg valaki Ausztriában az osztrákot szidni, Zágrábban a horvátokat. Elég csak magyaroknak vallani magunkat, hogy betörjék a fejüket. Arról, hogy idegenbe szakadt véreink, ha elosztrákosodnak, milyen engesztelhetetlen gyűlölettel hajtanak sárt ösi, becsületlen nevünkre, fogalmat alkothatunk arról, hogy milyen rut hálatlansággal fizetik a fejstelenh bányaságával arányos lovagiasságunkat odaát, a Lajtán tul.

Evtizedeken keresztül egyebet sem tettünk, mint az osztrák zsebeit tömtük. Osz-

trák kereskedők, osztrák gyárosok bolybőyre hiztak a mi pénzünkből, a mi zsi-runkon és nekünk tehetetlenül kell tőrnnük, hogy a saját édes hazánk földjén lezsványozzanak, legazemberezzenek bennünket. Ez a hála azért, mert veszni hagyjuk inkább a magyar ipart, csakhogy az osztrák élhessen. Hiába alakultak magyar ipart védő egyletek, hiába tüzük ki nemzeti szim-bolumnak a tulipánt, becsapjuk önmagunkat, megtagadjuk elvünket és garnadával szörj-ük a pénzt az osztrák lim-lomért.

Példának nem hozok fel egyebet, csak a lényegtelennek látszó gyufát. A gyufával ugy vagyunk, hogy vannak igen jó gyárt-mányaink, amelyek igen szépen megállják a versenyt pl. a linzivel és mégis milliókat adunk évente gyufaért az osztráknak. Nem kell messze mennünk, Alsólendván is van üzlet, ahol hiába kérünk magyar gyufát, mert nem tartanak. A többi üzletben (tisze-letet a kivételnek) osztrák gyufát adnak, csak akkor adnak magyart, ha magyar gyufát kérünk.

Igy van ez a kávéval, kelmével, ernyő-vel, cernával, tüvel és mindennel. Miért? Mert a fogyasztó-közönség kénszeríti azt a magyar kereskedőt, hogy osztrák porté-kával rakja meg az üzletét. Mert csak az iparvédő szövetségek gyűlésein, a nagy nyilvánosság előtt tudunk lelkesedni a magyar iparért, de a mindennapi életben az égg dicserjűk az osztrákokat és uton-utfélen ócsároljuk azt, ami magyart.

Még egy példát. Az országos tulipán-mozgalom vezeterei humbergosták kérésé-ki-vül az osztrákot legjobban és kigyöt-békát kiállottak azokra, akik nem tulipános inget, nyakkendőt, sétabotot, kalapot hordtak és nem tulipán-szeletet kértek a vendégükben „wienner schmitz!” helyett. Meltözassék most megnézni ezeket a „nagyságos,” meg „mél-tóságos” honmentő urakat és hölgyeket: milyen lázas türelmetlenséggel kacsingatnak az osztrák fűrdek felé, holott tudják igen jól, hogy azt a kényelmet és eredményt, amiért idegenben kétszeres árt fizetnek, a magyar fűrdek olesőbban nyújtják és leg-alább itthon marad a pénz.

Ilyen a magyar. Elhetetlen, ostoba. És amig ilyenek vagyunk, ne csodálkozunk azon, hogy mindenki csak foghegyről beszél rólunk; hogy nevetik az erőkődésün-keket; hogy megvetnek bennünket, mikor a rugást sem tudjuk a saját erőnkől vissza-adni!

Nyilt levél

Oszesly M. Victor fel-szerkesztő urhoz!

Tekintetes Szerkesztő ur!
Kedves Barátom!
Egy régi, beváltatlan ígéretem adta kez-mebe a tollat. Adta pedig Borbély György zalaegerszegi főgymn. tanár ur felhívása folytán.

Ő szölitött meg. Vele beszéltem az alsólendvai kápolnában eldugott „ember-bőröl,” amely a történelmi nevű Hadik csodásan preparálódott múmiája. Az ő lap-jának legújabb számbában az „ember-bőr” ügyében szintén felszólaltam.

Tehát hozzád is szölok!
Emlékezel-e, hogy a mult nyáron te is magadéva tetted az ember-bőr megmen-tésének ügyét? Jól ismerlek! Lelkes, ambí-ciósi katonája vagy az újságírásnak. Mint publicistának, kiterjed figyelmed minden kö-z- és nemes ügyre. Azt is tudom, hogy legfel-jebb csak megelégedtél, vagy jobb alkalomra vártál. Miskor, talán megháta-rózt program szerint akartad az ember-bőr megmentésére irányuló szives tevé-kenységédet kifejtetni.

Kedves kollega barátom! Hát az ember-bőr ügye a mai naptól fogva legyen napi-rendem. Hisz olyan szépen írtál tavaly nyá-ron! Lelkes tanácsaidat csak végigcsinál-juk. Ne hídd, hogy Zalaegerszegnek ka-parjuk ki a gesztenyét a parászból.

Maradjon a tiétek Hadik, de ne legyen az egereké. Jobb sorsot érdemel a jelené-ginél. Üvegalámrium, paradés ruha kell neki, hiszen eddig az egerek takarítottak náta. Ruhája is szegényes, szegyetlen keltő. Inkább nevezhetnék szoknyának, legjobb esetben lepedőnek, aszalterítőnek, vagy tu-dom is én felele fekete rongynak, ami a nyakába van kötve.

Megérdemli az ember-bőr a tiszteletet. Ha más nem: a kegyelet követeli, hogy a két évszázad óta épségben levő múmia megbecsültesse.

Kedves kollegám! Ezeket írom hozzád. Tegy valamit. Irj, dolgozz a hazafias ügy-ben. Lelekíts. Tudod te ugys, hogy mit lehet tenni. Mi minden jönnek látunk, min-den tettedet helyeseljük, csak az ember-bőrt hozd ki valahogya a porból.

Elvégre is azt csak megérdemli Hadik emléke, hogy az összeszotott múmia ne legyen egerek martaléka, hanem tisztessé-ges, gondos bánásmódban részesüljön.

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testület, megcsin-teszi a köhögést, válalékok, éjjeli izsadalet.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza
ellen szantánán tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értékeilen utánzatokat is kínálunk, kérjen mindenkor „Roche” eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc)

„Roche”

Kapható orvosi rendelésre 4 gyógyszerár-kan. — Ára üvegenként 4.—korona.

Sz et méltán elvárhatók az ország Alsó-
lendva intelligens közönségétől.
Ezrekre kériek. Több szavam nincsen.
Szentlőrinc, 1909 július 1-én.

Hívd:
HEGEDŰS ELEK kántortanító.

A névnap.

Ön nyajas alsólendvai olvasó, — minek is tagadja? — azért olyan rosszkedvű ma, mert szörnyen csipkék a gyomrával valami rosszindulatú görög. Az a két kávéskanális szódorap, amit az imént bevett, talán enyhíteni fogja fájdalmát, ma bizony a gyomra még két nap múlva is kászteljes lesz. Lássá kérem, ön tegnap az igen tisztelt komájának névnapjára vacsoráján sok mindenfélét összevetett, pedig önnek tudnia kellett volna, hogy a rákpástétom, a malacpescenye, meg a debreceni kalbász nem igen fér meg egy gyomorban. Lássá kérem, ha ön csupán egy pogácsát evett volna csak s arra egy pohár bort iszik, ma nem kellene epéző csapadék szednie s chetnék abból a jó hányagmys rostolyából is, amit kedves felesége öngyáságra ma ébredé feladja meg.

Tudom, hogy az ön bájós komaszonyja ellenállhatatlanul kedves a vendéglátásban s hogy ön van olyan udvarias gavalier, hogy nem adott kosarat semmi kínáldásra, de mondja kérem, kellett önnek ez a gyomorgerb?

No, hogy könnyebben felelje baját, pletykázok én önnek valamin.

Tetszik tudni, az emberek ma általánosságban azon téves hitben élnek, hogy az ő névnapjuk csupán 24 óráig tart. Hogy egyik éjféltől kezdődik s másik éjféltől végződik. Sajnálom, hogy az emberiség enné téves elgondolást kíméletlen kézzel le kell törölnöm, kénytelen vagyok kijelenteni, hogy pl. az ön komájának a nevnapja már öt nappal a nevezetes nap előtt kezdődött és csak holnapután fog végződni. Őt nappal ugyanis a nevnap előtt kapta Arstein Benő eszmegőrrő kereskedése az első rendelést az ön komájától. Akkor rendelre az osztrigát és a lükröket. Másnap rendeltek meg a debreceni kalbászt, meg a kaviárt, harmadik nap a söröket és borokat, negyedik napon feltesztelték az ebédöt, ötödiken megfőzték a sonkát s csak a hatodik naponként ért vendégül. A tulajdonképpeni nevnapom Ulanja ugye mindig mosogatót a két cséséd két kisegítővel, ma egész nap ismét tartarított, holnap pedig az ön kedves komája össze

fogja számlálni, hogy az ő névnapja — bele sem számítva a szervizből eltörött 2 poharat és 3 tányérat — összesen 73 korona 19 fillérre került.

S tudja kérem ön, hogy igen tisztelt komájának mennyi az övi jövedelme? Hát én megmondom. Van 3000 korona évi fizetése és 500 korona lakbér, mintegy 8000 kor. adóssága. A divatórja kereskedőnek valami 600 és néhány, a Magyarországon szinten igen tisztos összeggel tartozik. A többi adósság a bankok börtárcaiban van letéve.

A névnapj evésről hazatérőben ön meglegedetten konstataolta, hogy a vendéglátó háznál minden szép és jó volt. Finom és izletes. Fényes és előkelő. A vendéglátó gazda anekdotáz kedve pedig kifogyhatatlan. Istennem! milyen jó kedvű tud lenni az ez ember annyai anyagi gond mellett is!...

Es ön is elhatározta, hogy követni fogja komája példáját. Sőt egyetesen állsajjra fog. Meg is beszélte mindjárt otthon az asszonnyal, hogy „nézd maudákám, az én nevnapjánm rajnai lázzal és vajban sült szarvasgombával fogjuk elkébitani a tisztelt vendégseregét.”

Ne tegye, kérem, ne tege! Gondolja meg, hogy a rajnai lazacnak kilója ezeröztízert 7 korona, a szarvasgombának tucata 5 korona 70 fillér, az ön összes jövedelme pedig a lakbér és dragasági pótlék beszámításával együtt sem több 3000 koronánál. Aztán látja kérem, a felöltője már erősen viseltes, a gyerekeknek pedig új cipő kell. Itt van a házbérgényes is, pedig még a multiori házbérgie is adós 34 koronával.

Hanem mondja meg kérem kedves felesége öngyásánál, hogy kezeit csokolatomból és süssön az ő nevnapjára jó töpörtyűs pogácsát (oh, milyen pompásat tud öngyáságra sütni!) ön pedig hozasson tíz nagy-üveg sört, de ne bontsa fel egyszerre mind, mert azt is nem így, vissza-küldhet. Olyan derék ember az a Ferency, vagy akarmelyik másik vendégős, visszaveszi. Állíthat néhány üveg bort is az asztalra, mert nem minden szereti a sört. Mondjuk, 40 krajcárosat. Ez elég finom. Konyak helyett pedig jó lesz az alsószenterzsbéti Ráuk-féle, a dedesi Soós-féle, vagy a völgyfaluí Vida-féle szilvium is. Ez olcsóbb is. Ha pedig már fényűző akar lenni, hát rendelkezjen fél kiló vegyes főlvágotat, meg sökfittit.

Igaz ugyan, hogy a tisztelt vendégszozoru hazamöbölök el fogja önt nevezni smucig kutyának, fősvény sertésnek, zsugori örögnek és leteh, hogy jövöre már csak feleségem jöhatat fogja ön nevnapján felkeresni jókivánatával, de viszont mind a három gyerek kap új cipőt.

Ön pedig azért egészséges maradj. Mert

hígye el kérem, nem voltak ám a névnapj vacsorák mindig ilyen költségesek. Azelőtt csak pogácsa jarta, meg a bor. Semmi mást. A kaviár és az írmós mar csak affelé „fenn az ernyő, nincsen kás” szerű komédia. Tiszta komédia és szemfényvesztés. Vakulj komádj. Alakodkodás és diaválhór.

Pedig kérem, több nap van, mint kalbász. A gazdasági jöletnek nem a fényesen terített asztalok és különféle paradék a főmórhöz, hanem a kereskedők számla-könyvei. Ennek a könyvnek a mi nevéinktől mentes lapjai. Beragat bizonyítékok ugyan, de fontosak. A jó barátaink szeretetteljes megemlékezését sem tisztán azt lehet meghálálni, hogy okvetlenül nálunk rontsa el a gyomrát. Rontsa el otthon!

Több józanságot, több okosságot, és kevesebb urhatalmanságot, több pogácsát és kevesebb gratulációt ebben a tárgyban kívánok. Több szerezékenységét és kevesebb szemfényvesztést.

Akkor kevesebb gyomorgerb fog kelleni. Lám, a józói diskurzában önmek is elmulat a gyomorgerbse. De nem ártott! Máskor jobban fog vigyázni magára.

No, magamat rekomendálom!

(Esztergom.) KELEMEN ISTVÁN.

Hangulatok.

Az ember.

(Történelmi arcképcsarnok.)

36-ik folytatás.

Csakörtyura mégis csak külön város, mint Budapest. Sok tekintetben az. Hogy például csak egyet mondjak: míg Pesten majdnem minden 100-ik ember vívmöster. Csakörtyura csak egy van. Ellenben augusztusban egy sem lesz. Nem lesz pedig azért, (a sok közül csak egyet mondjak) mert el megy ez az egi is. Ezt az összesen egy vívmöster Fábán Zsigánok hívják. Nevezetes egy vívmöster ez a katonaiszt ember, akinek minden izma kő, de, hogy a csókja mégis, nem tudjuk, mert olyan nagy ivó, hogy nem sikerült annyira bergatni, hogy csokolódzott volna.

Az ivásra mindjárt visszatértek, csak hadd mondjak el egy-mást arról, hogy mit csinált ez az ember a csakörtyurai fiataliságból, abból a fiataliságból, amely a feltelegének, legártalanabban csoportja volt ennek a nagy műveltségű Dunántúli résznek, a dicső Muraköznek, a puffadt hasu lovak és sok minden egyébek hazájának. Ez a fiataliság, mióta mesteri kezek alatt megtanult

Tanits meg hinni!

Emlékszel-e? Szép lett alkotást volt. Széled, sejtelmek, négyes száruként. Beszélgetünk... En nyertem elmezeneve A kályhában fellobbanó tüzet; És ezretem: így lobban fel szivemben A vész, a szenvedély, a szeretem. Te csak beszéltél, én csak szem veved, hogy Mily változás esett közben velem.

Csevegtél haltnak s emelkedett gyanulán, Hogy most s szerelődött eddig sóhsáem. Érezed pedig, hogy úgy tudni szeretni, Mint le előtött soha senki sem. Én csak kapott meg végtelmes csinyörrel A kérdés: hálha én leszek talán, Kinek a kérem féltés szelében. A pirakód szeretem háljánál.

És amit akkor kétkedő reményvel Alig elesztett egy halvány sugar: Megtestesült — édes valóra váiva — Megértetted, te is szereszté ma már. Boldog vagyok, de elszorult a szivem, Úgy elcsarajga egy kis sejtlem: Hogy boldogságom csak esálokja álom, Mely devájul kacerkedik velem.

Nincsen hitem, pedig szeretném hinni, Hogy a szerelünk hosszú lesz, — örök. — Nyár van s már annyira lómb hullott le sárgán S emáldaró szőke, amint zörög. En Istenség, ha végre gyöngye lennél És etüdnél felelni engemet, É s engednél az unzólo besoránék, Melytől naponta megkísértőnk!

Ő szől! Szívdá lángra birtoktá szavaddal A hamvadó hínék zsaratokát; A kétkedés kereszttel vedtél rólam, Ne hurcoljam átok gyánant tovább! Tanits meg hinni, vegekpp hadd feledelem, Hogy kellekédni tudtam egykoron, S én terdre hullva Istenség imádká S lábad nyomát is aldva csokolom...

A furfangos diák.

Ita: HJ. REVERENCSCS ISTVÁN.

Böcögő uram kertjében ketten beszélgetnek. Az egyik Jancsi, a másik Gyula. Jancsi Böcögő uram szögája, szeléd, de szerelmes legény, Gyula pedig Böcögő uram öccse, jószívű, de minden csinyire, huncutságra kész diák, akire már sokszor reámondáltak, hogy nálánál jobbakat felkötötték. Gyula a most a vakációnál fölötti bátyjánál.

Eddig már tudnak annyit, hogy Böcögő uramnak van kertje, öccse, meg szögája (felesége nincsen, mert az ő mondása szerint az már régen megfeküdt a Szent-Mihály fölé). Most jön a java, mert t. i. van neki egy szép leánya is. A termete liónt, a haja gesztenye, a szemé csillog, a neve Boske.

A Jancsi szerelmes a Boskébe. Ez igaz, de igen régi óta. Ezzel egyidős az, hogy Böcögő uram nem akarja a Jancsinak adni a Boskét, pedig a Boske is szívesen tekint a Jancsira.

Böcögő uram ugyanis erősen a szivére kötötte a leányának, hogy a Jancsival valami házasság-féle dolgokról ne merjen beszélni. A Jancsinak pedig csak annyit mondott:

— Tudod mit, Jancsi fiom? Ha meg egyszer eszre veszt, hogy a leányom körül legyekedsz, hát szedj magadnak a gallérnodat fogva dobld ki a házamból, hogy a lábad szem éri a földet. A leányomat nem nekem vedtem!

Szegény Jancsi nem is szól a Boskéhez. Böcögő uram ezek után többször észre vette, hogy a Boske a szemét fölörögte a kendőjével, nede a Boske megmondta neki, hogy csak egy kis bogár reptűt bele... A bogárjárás minden nap öt-hatszor ismétlődött...

Hol is kezdem? Ja ott, hogy a Jancsi, meg a Gyula beszélgettek a kertben. Szegény Jancsi éppen a bánatát panaszolja. Addig-addig panaszokodott, egyszer csak a Gyula diák fölörögött, jót nevette, aztán vigan mondta Jancsinak:

— Tudod mit, pajtás? Soha se busulj, segítek én a bajon! Majd megmutatom, hogy néhán nap múlva az öreg maga szólott fel arra, amit most eletez.

— Ejh, ne tréfájj velem! Nincs most hozzá való kedvem.

— No majd meglátod!

A Jancsi és a Gyula beszélgetése után való napon meséli ám az öreg Böcögő a faluhelnek, hogy nála az éjjel kísértetek jártak. Az ablak erősen megzörgötték, több tárgyat földhöz vertek, a kabátjának és a nadrágjának a szára gombot kötötték, az asztalra készített vizbe petróleum keverték, úgy, hogy mikor éjjel ivott belőle, majdnem beteg lett fölé. Reggel a csizmájában egy óriási hegyes tiszke volt, amely a sárkán kegyetlenül megbökte.

A hírneves kuruáló asszony, a Babi néni azonnali vállalkozott rá, hogy a kísérteteket elzizi. Teleimádkozta, telefúfította a szobát, majd ezer, meg ezer átkot mondott azokra a lelkekre, akik a szíjkuából feljárnak az éleket keltorgatni, de bizony senki sem használta sem a lett ennek. Nap-nap, az éjjel után több kellemetlensége volt az öreg Böcögőnek.

Minden este fogvaemelt ment aludni, szinte irigylett az öccsét, aki egész nyugodt volt, egy cseppet sem félt. Böcögő uram reggeli teje mindig olyan sós volt, hogy képtelen volt meginni, pedig szegény Boske esküvel erősitette, hogy ő abban a reggelben sem látott. Egyszer ámint

vívni, egyébt sem csinál, mint viv és krakéléreskedik. Még az a szerencse, hogy félnek egymástól és így tulajdonképen nem is tudnak krakéléreskedni. Hanem, hogy mi volt itt a "Hajós"-ban az első hét gyakorlat után, hát azt a hajósnak is rettenetes. István bejelentete külépését, Adolf, a legügyesebb éthorója a világnak — világát meg, a többiek is a kétségbees legteljesebb resignációjával jártak a vendégek között, míg nagynevezhen megértették a helyzetet. Pl: mikor bejött a kövér S. Miksa az ő millióm Róbert barátjával és „pámatörő” kérék „cavalioval” a szokásos fekete heyeit, a pincér a legszörnyűbb zavarban nyögte, hogy „igenis hozom”. Hanem, hogy mit kapott a Hajós István feleségétől, arról hallgat a kővér S. Miksa, hanem a pincér sok ideig részkedett és közel sem mert menni az emillett két urhoz. Pláne, mikor hirt mezt egy pár perc alatt a hecnek és az egész kert hangosan nevettek egy jó negyed óráig, akkor aztán igazán megijedtem, — csak nagy nevezhen sikerült megemlítenem őt az étnek, egy fél óráig magyaráztam neki, hogy az illeju tréfa nagyserző renométn csinál, ne öngyilkosa meg magát.

Énnek a vívómesternek egy igen előkelő tulajdonsága az, hogy nós ember, — és mégis hütelens. Rettenetesen hütelén, keprezelbelleg hütelén, fantáziatálag hütelén, — ez az egészben a szerencse, mert így legalább nem csalhat. Mielőtt tovább mennék, meg kell róla mondanom, hogy igen jókerti fíu, csak kissé ügyes, hogy festi a bajuszt, mert fekete, míg a haja fehér és az orrára gyerekkorában a dadája véletlenül rá talált valami névű tárgyat tenni, mert homoru, — szóval csinós csunguz képe van. Ugyanez az ember szerelmes, hát, hogy végre kimondjam a nevet: Schneider Fannyba. Irtozatos elmondani, mert ez épp úgy hangzik, mint „Szerelmes a nap a holdba”... stb. stb. Egy mulatás közben valaki dudolt róia, hát rögtön szerelmes lett bele. Alig tudtuk bele-beszélni, hogy Schneider Fanny egy kicsit meghalt, nem akarta ugyan himni, hát homis anyakönyv kiemotatot szerettük be, — erre aztán némileg megnyugodott. Néha visszacsere egy csepp melankoliába, de aztán megindul a kerepelője... és befejezi... többet, mint egy egész társaság... és ez elszálla vadzerleme tárgyat. Különbön büszkek vagyunk rá, hogy éppen ő az az ur, akibe Schneider Fanny szerelmes, mert ez a szív-ügy megfordítva is áll — szerinte.

Ervöl a furcsa szerelemről parti cédulát is adott ki valamennyiünknek, de, azt hiszszik, hogy ezt helyelőmből közöltünk az, aki a métrónál is sokkal beszédesebb, egy végtelen kedves aranyonai való gyerekek, akinek anyai jó tulajdonsága, hogy megismeri az „Alsólendvai Híradó” egy egész száma sem volna elég, meg különben is annyira szeretem én magam is és

fiszteltem, hogy nem írom ki a nevet, (majd ki-zsedik).

Hát „hunc venimus ad fortissimum”. Amint fene megígértém, hát kezdés egy kicsit az ivásról. A szakszerző és torvenyes ivásról. Mindkettő előtt előre bocsátom azt, hogy kiváló személyem és Huszár Pali vagyunk a mesternek a legimponálóbbak az egész Csáktornya. Ugy, hogy kinevezett keresztapának bennünk, illetve kereszt- és bérmapjának. Ezt a tisztességet kellő büszkeségteljeséggel elfogadta. A mesternek remítően tetszik a Muraköz fővárosa, ut — amit ő mondja, meg meghalni is passió, hát még élni, t. L. megdudta, hogy itt az emberek nem egy közönségesen, mint máshol, tisztességesen halnak meg — hanem delirium tremensben.

Mint kitűnő tívó, ha berket, a rendfőket, a barátait, a csendőröket, az úllamosokat, a kőrőlányokat és amint már egy néhányszor kiderült, igen előszeretettel provokálja a csáktornyai úrú várat is. Másnap reggel azonban bocsánatot kért mindenkől.

Mesém a végére jár. Azt hiszem, mindent elmondtam, ami fontos és karakterisztikus. A biográfiai adatainak többi része nem ide való.

Még elmondom róla, hogy feltalált valami lyukat, pardon Uraim ne értsenek félre, valami puskafőrást, valami ágyúsfőrást, feltalált valami penget, feltalálta a 20-ai száralat, feltalálta magát minden jó társaságban, találta fel Schneider Fannyt, de különösen találja jól magát a mi társaságunkban!

A ló szíjja ki a szemét!
(Folytatol.)

(Csáktornya) Dr. CSONGOR GERGELY.

Vasutépítők konfliktusa.

— Ismét egy akadály! —

Az alsólendvai-muraszombati vasút építése kapcsán konfliktus támadt két vasutépítő kapacitás, Szajbely Gyula udvari tanácsosa, a dunántúli h. é. vasutak elnöke és Barthos István a muraszombati-köröndi vasut építője és az alsólendvai-muraszombati vasut engedményese között.

A muraszombati járásban és a határ zalamegyei vidékén ugyanis, mint ismeretes, mozgalom indult meg azírát, hogy Muraszombat és Alsólendva közt vasut építtessék, amely a körönd-muraszombati vonalnak folytatása lenne és a jövőben esetleg Regedevel hozná kapcsolatba. A tervezett vasúti vonal megépüléséért az ismert előzmények után Barthos Istvánra bízák az érdekeltek, akik talált is alkalmat arra, hogy a vasúti vonal finanszírozását a pénzügylátogató biztostsa

arra az esetre, ha az érdekeltek a maga részéről a költségek 35 százalékát összehozza. Ilyenformán a vasut sorosa biztosítva is lett volna, ha akkor közbe nem jön a dunántúli h. érd. vasutakkal, Szajbely Gyulával és Stein Miklóssal az a konfliktus, amelynek eszmáitán most az érdekeltek sorozatban tanulmányoztuk.

A jelen esetben úgy áll a dolog, hogy Szajbely Gyulának és Stein Miklósnak a nagykanizsa-alsólendvai vasútra van korrelációja. E vasút előmunkálatai már elvégeztek, amikor azonban felmerült az alsólendvai-muraszombati vasutnak Barthos által megoldandó terve, a dunántúli h. é. vasutak azt izentek Alsólendva, hogy kő nem hajlandók Alsólendva számára vasutat építeni az esetben, ha az alsólendvaiak a vasutvonal természetesen folytatását, a muraszombati vonalat más vasutársaságnak adják.

Az alsólendvaiak megjelölték a fenyegetéstől és azonnal akcióra indultak az iránt, — hogy Barthosnak adják át a koncessziót Szajbelyeknek vagy pedig végezzék át a nagykanizsa-alsólendvai vonalat. Barthos kijelentette, hogy ő se átvenni, se átadni semmit sem hajlandó és óva intette az alsólendvaiakat, — hogy ne illejen ki a zavart csinálni akkor felhívásnak. Szajbelyek pedig kijelentették, hogy az ő vasutvonaluk biztosítva van és ragaszkodtak ajánlatukhoz.

Ez a konfliktus most egyelőre megakasztotta a muraszombati-alsólendvai vasút építésének ügyét. Az elmenték elismertására gróf Bathányi Zsigmond orsz. képviselő vállalkozott, aki az érdekeltekből megbiztatást kapott arra nézve, hogy Szajbely Gyulával keresse a megbeszélés lehetőségét. Ez a megbeszélés arra terjed ki, hogy igyekezzen a gróf rávenni Szajbely Gyulát arra, hogy az általa megkérve nagykanizsa-alsólendvai vasutat a muraszombati folytatásra való tekintet nélkül építse meg, ha pedig erre nem hajlandó, engedjen szabad teret az alsólendvai-muraszombati érdekeltség mozgalomának, hogy az a partján álló pécsepőrtal a körönd-muraszombati vasúti vonal természetesen meghoztatásából képező vonalra a maga terve szerint megvalósíthassa.

A kérdéső tárgyalások ezirányban már megkezdődtek és azok eredményét nagy érdeklődéssel várja egy nagy vidék érdekelt lakossága, amelynek esetleg egész közgazdasági jövője és sorsa függönnek a felmerült konfliktus kedvező elintézéséhez.

HIREK.

— Eljegyzés. Pollák József, az alsólendvai Pollák Lázár nagykereskedő-cég főnöke, jegyet váltott Wagner Klára kasszonyon Bécseben. — Gratulálunk!

— Főispánunk lemondása. Az egész vármegye őszinte sajnálatával vette a hirt, hogy gróf Bathányi Pál, Zalavérmege népszerű főispánja lemondott állásáról s lemondását személyesen vette fel Budapestre. Ilyen értelemben a hirt csakhamar megerősítették is a fővárosi lapok tudósításai, de aggodalomra még ma nincsen ok, mert Bathányi egyelőre megmarad állásában s csak az új belügyminiszter fogja a lemondási kérvényt elintézni. Gróf Bathányi Pállal együtt beadta lemondását az összes 48-as erzelmi főispán, köztük Hertelendy Jelenek főispánjai is, volt zalamegyei, ferenc temesvári főispán. Az a közöltetel és szeretet, melyely Zalamegye közönsége csing a népszerű főispánok, impozáns megnyilatkozásra jutott hétéfőn, a főispán névpánja, Zalaezergeten. Este a polgári daloskör fáklyámenetet rendezett tisztelőre, mely alkalommal Wapper Ignác szép beszédben üdvözölte a főispánt, a dalára pedig szerenádott adott. Gróf Bathányi Pál az üdvözöl beszédre néhány szóval köszönte meg az üdvözletet. A különböző hivatalok és egyesületiek testületileg jelentek meg a lemondott főispán. A főispán által másnap adott lakomán Ruzsics Kálmán dr. tanfelügyelő mondott nagyhatsú beszédet.

a kalapját felvette az ágyról, látja, hogy egy nagy varogós béka ugrik ki alóla, pedig őt vagy tíz perccel előbb lette le oda és nem volt senki más a szobában, mint ő meg a Gyula diák, arról pedig már hogyan is lehetne ilyen feltételezni?

Már a harmadik hét vége fájt az idő és a kísértetek csak egyre alkalmatlanokdultak. — Sokszor felhőszakadt az öreg Bögöc:

— Istennem, mi lesz velem? — Mit vétettem olyan nagyot?!

Egyik este bement az istállóba. Az istálló egyik sarkában egy kitűnőül jászolhoz egy szarvasított kutya Bögöcöt, villával a kezében, a szalmát igazgatta a tolmács meg a lovát alatti, a Jancsist helyettesítve, mert az nem volt otthon. Végre a szarvashoz ért. Egyet ráüt és szól:

— Odább szamar!

A szamar megszólalt:

— Úsd az öregapadt, ne engem!

Bögöc majd hanyatt vágódott. Nem elég a kísértetek járása, most még a szamara is emberi hangon szól hozzá.

— Ki, vagy mi szól hozzám? Szent Isten!

— En szölok, én, a te szamarad.

— Hát te tudsz beszélni?

— De tudok ám, mert én csodaszamar vagyok!

— Aztán miért nem szólál már eddig is?

— Azért, mert nem láttam szükségessé.

— Mondd meg tehát kedves szamaram, mi vitt rád, hogy engem megszólíts?

— Annak a tudata, hogy téged nagy vesztély fenyeget. Az én valódi gazdám, a huszonnegyfejtű

sarkány megharagudott rád. Már készített is a tűzes borítékkal telerakott hidat. Ha az elkészült, akkor eljövök és neked azon kell futkoznod éjjel, nappal, örökkön örökké...

— Oh, jaj nekem! Aztán mivel segíthetnek én ezen? Mondd meg kedves szamar!

— Mással nem segíthetsz, csak azzal, ha a leányod a Jancsinak adod. Azért haragudott meg veled a gazdám, mert látta, hogy te képes vagy kész szarvasztónkra teni. Holnap felre öltöztetve elkészül a borotvás híd, akkor jön eddig. Azért hát úgy intézd a dolgaidat, hogy ennek eléletét vehesd. Most pedig adj nekem egy jó adag szénát, aztán menj a dologdra, mert enni akarok.

Az öreg Bögöc kiment az istállóból. Kis idő múlva szétrénylik a szamir jászoljának az ajtó és egy mosolygó fej látunk onnan előbujni. Azt a fejet senki más nem viseli, mint a Gyula diák...

Gyula diák egy fájhoz támaszkodva állodagott. Bizonyára valami kuncsútgazdát tört megint a fejt. Egyszerre valaki hátúról átlölette és megbotolt, de mégis örömet kifejező hangon mndta:

— Gyula, az Isten áldjon meg mind a két kezével! Te boldogabb tétted. Az öreg, maga mondta nekem, hogy nincs kifogása a szivünk szándéka ellen. Mondd pajtás, mivel vetted rá az orreget? Itt igazán csodának kellett történni.

— Dehogy pajtás, — felelt Gyula hamiskásan mosolyogva. — Csak úgy szép szavakkal a szivére beszéltem...

— **Kinevezés.** A törvény az eddigi mérték-béleltől hivatalkot megszüntette, amelyeket a hivatalkóságok tartottak fenn. Helyüket állami hivatalkók állított fel. A kisebb helyeken pedig hordőjelző hivatalkót szervezett. Alsőlendván is hordőjelző hivatalkó állított fel a megye. Az al-pisán a hordőjelző állásra az eddigi mértékbe-lesítő; Faragó István nevezté ki, aki már évek óta végzi a hivatalt vezető.

— **Videki hírlapírók a Balatonon.** A Videki Hírlapírók Orsz. Szövetsége hétfőn tartotta egy közgyűlést, a badacsonyi hegylépcső és a Balaton partján. A közgyűlést az idén háromnapos balaton kirándulásra költöttek össze. A vidéki újságírók, akik az idén igen nagy számmal jele-tek meg a közgyűlésen, az első napon Sifó-Font, Almádi és Balatonfüredet keresték fel, hétfőn pedig tanácskozára jöttek össze a badacsonyi hegylépcső. Közgyűlés után lakoma volt, amelyen több felköszöntő mondatok. Hétfőn este Keszthely hajózták át a vidéki újságírók, kik ott a város vendégei voltak. A vendégek tiszteletre éjfélj tündéres fényben uszított a falaton, melyen a város és Szalay Lajos színtársulata velencei estélyt rendezett. A Keszthelyi színház tagjai az uszító színpadon adták elő a „Cigány házi” című felvonást, később a nyári színház kabaré, népmű-ve és táncmulatság. Kedden a hevízi fürdő-ze-tek meg a vidéki újságírók. A közgyűlésen részt-vevők kedden oszlottak szét.

— **Agyonlőtt vadorzók.** A novai járás erdőszegiben az utóbbi években olyannyira el-szadorodtak a lepusztások vadorzók, hogy hiába való a legszigorúbb intézkedés is a pusztításukra, nem fogy a számuk, sőt egyre gyarapodik. Többnyire csapatosan járnak és vakmerőségükben annyira mennek, hogy megtámadják a hatósági személyeket, akikről tudják, hogy esküdtt ellensé-gei a tilosban való vadászoknak. — Mint novai tudósítónk írja, hétfőn este a novai vasárról ha-zafelé mező nagylényű csendőrök 8—10 vad-orzóra akadtak az erdőben. Mikor a vadorzók észrevették a csendőröket, futásnak eredtek, majd hárman visszafordultak és a csendőrök löttek. Erre a csendőrök is lövéssel feleltek s két vad-orzót a lövéstől találva öszzestették. Az egyiket, Kovács József paizszegyt lakott nyomban me-götte a golyó, a másik egy óra hosszáig élt, az-után meghalt. Mindkettő családát hagyott hátra.

— **Áthelyezés.** A vallás- és közoktatásiügyi miniszter Szakonyi Géza nagykanizsai polg. isk. rendes tanított és Szakonyi Kötner Róza polg. isk. rendes tanítónő az érsebfalvai áll. polgári iskolához helyezte át és Szakonyi Géza! idele-nesen megbízta az igazgatói teendőik végzésével.

— **Szerkesztőségünkben.** Seival Sándor ügyvédjelölt, lapunk belmontárasai, lapunk szerkesztőségéből kilépett.

— **Iparosk mulatsága.** Kedden este, ál-talános részvételén és komó térség mellett tartotta első mulatságát a helybeli partistület. Vendég csak igen gyér volt; amiért talán az iparosokat lehet okozni leginkább, akik nemszak hogy nem ügyeztek a más társadalmi osztá-lyokat magukhoz vonzani, de ok maguk is távol-maradtak és olyanok sem jöttek el közülük, akik pedig rendes látogatói a mulatságoknak. Alsőlendván és a szomszédos Hozsfutaluban van mintegy 150 iparos, akiknek legelőbbi érdeke, hogy a testület tőkéje gyarapodjék, különösen mikor a mulatság tiszta jövedelmének egy része olyan nemes célra, munkakepeltlen iparosok se-gélyezésére lett volna fordítandó. És szegények az alsőlendvai iparosoknak, hogy csak 20—22 ember akadt közöttük, aki nem tartotta felesle-gesnek a saját kasztja támogatását, míg a tole-biek ugyanakkor egy más helyen tá megégy-szer annyit elköltöttek, mint a mulatságon levők. — A hangulat mindazonáltal igen jó volt, ami előcségtet az a körülmény, hogy a látvány száma arányban volt a hatalemberék csekély számával, vagyis alig volt 5-6. A mulatság igen korán végződött.

— **Gyűlés.** Az alsőlendvai ifjúsági Kör e hó 6-án este 9 órakor a fúton levő saját helyi-egyeszeten rendkívüli közgyűlést tart, melyre az összes tagok pontos megjelenését ezúton is kéri: Oszesly M. Victor egyes. elnök.

— **Gyujtogatás bosszúból.** Rácz István kerkesztályi legény több társával a vöröskői hegyen mulatott vasárnap délután. Mikor már jól felöntöttek a garatra, elhatározták, hogy elmen-nek a Kerkesztályra aznap tartott mulat-ságra. El is mentek, de a rendezőség több tagja nem akarta Ráczot a táncolók közé eresztani, mondván, hogy menjen haza lefeküdni. Rácz ezt annyira a szívére vette, hogy késsével melbe-szurta az egyik rendezőt, Logár Józsefet. Erre nagy ribillió támadt. Valahonnan előkerült Pál Pál községből és midőn többszöri felolítására sem volt hajlandó Rácz távozni a mulatság szin-helyéről, utasította a rendezőket, hogy dobják ki az izgága embert. Ráczot kidobták és a feladhótt ember a bíró háza felé rohant és a paját fel-gyujtotta. A tűz a nagy szélben gyorsan terjedt, hogy rövid időn belül elégett 7 ház 17,73 korona értékben. Ráczot a csendőrök elfogták.

— **A kamara titkára nyugdíjban.** Néhány lap azt írta, hogy Kirchner Frigyes, a soproni keresk. és iparcamara titkára nyugdíjba vonul. A Magyar Kereskedők Lapja a kamaráról volt értesülés alapján legutóbbi számban azt írja, hogy Kirchner lemondásáról szólr hőkényes kombináció alapul és a valószínű nem fejel meg.

— **Meghívó.** A „Zalamegyei Általános Tanítótestület” 1909. évi augusztus 26-án d. e. 9 órakor Keszthelyen a városház díszteremben tartja közgyűlést a következő tárgysorozatral: 1. Jelentes a központi választmány két evi müködséről. 2. Boda Béla riçasati tantó bemutatja és ismerteti az általa felállít szamoölőpárt. 3. Nemeth György díszelt tanító „A hazakeretere való nevelés” c. felolvasása. 4. Indítványok. E közgyűlésre a testület tagokat és az érdeklőköt meghívja Szalay Sándor megyei tan. elnök. Gyűlés előtt 8 órakor „Veni Sancte” lesz a keszthelyi plebánia templomban. Gyűlés után Keszthely történeti és egyéb nevezetességeinek megtekintése. Döben társasbéd.

— **Az ifjúság is mulat.** Ami az erkölcsi sikereket illeti, talán első helyen állanak a mulat-ságok között az ifjúsági Kör mulatságai, ami nem is csoda, ha vesszük, hogy itt találjuk együtt legjobban a lendvai aranyifjúságot, itt van a legnagyobb választók a szép leányokban. Az egyesü-let, mint halljuk, az idén sem marad hitván a hozzájáruló jó hírrel és ezért az idei nyár folyamán is szerez egy élvezetes estélyt közön-ségünknek. Hogy mikor lesz a mulatság, azt pon-tosan még nem tudjuk, de előre is felhívjuk rá a figyelmet.

— **A tűzoltó-egylet válsága.** Egyik leg-utóbbi számbunkban részletesen megírtuk, milyen sötét felhők tornyosulnak városunk legghumá-sabb egyesületre, a tűzoltó-egylet fölött. Az egy-kor virágzó, mintegy négy évtizedet ért intéz-mény súlyos válságba jutott, tagjai egymás után lépnek ki, a bent maradók nagyobb része pedig olyan indolenciával viseltetik a parancsnoki ren-delezésekké szemben, mely az egylet vezetőinek nagy aggodalomra ad okot s a szükséges gya-korlatok megtartását is lehetetlenre teszi. Mint a városban hírték, a parancsnokság most azaz az eszmével foglalkozik, hogy az ailsppánál sür-geti a köteles tűzoltóság behozását, ami abból áll, hogy minden városunkban állandóan lakó, épkezláb 20—40 éves férfi — hacsak bizonyos összeggel meg nem váltja a szolgálatot — egy „K. T.” betűs vörös karszalagot kap és tűvész-idején köteles tűzoltói szolgálatot teljesíteni. A köteles tűzoltóság behozását sürgössé teszi az a körülmény, hogy a mikódók önk. tűzoltók száma oly alacsony, hogy egy nagyobb tűznek meg sem fele hetnek.

— **Egy kis fiu szerencsétlensége.** Dobri-ból írták nekünk, hogy ott hétfőn Pentek János 3 éves fiacskáját felegetlet nélkül hagyta a kony-hában. A kis fiu közel ment a tűzhelyhez s oly szerencsétlenül rántott magára egy forró vízzel tett fazekat, hogy egész teste öszzéest. Az éics sikoltására a házeltek berohantak, de a kis fiu már segíteni nem lehetett. Néhány percrny iró-zatos kínok között kiszivendett.

— **Gyilkosság a korcsmában.** Vasárnap este borzalmas kimeneteli szurkálásnak volt szin-helye a lenti-í Deutch-felé vendéglő, ahol oda-való és vidéki legények iddogáltak vegyesen. A dológ úgy történt, hogy a vendéglőbe lépett Tüske István lenti-í legény egy társával, Tóth Istvánnal. Leültek és bort kértek. Borozás közben a két legény öszzeszegett a jelenlévő lentiköpalnai le-gényekkel, mikor Máté Sándor közöjük állott és csendre intette a verekedőket. A két párt egy-szerre Mátéra támadt, hogy minek avatkozik a dolgukba, majd egyikük kést rántott és azt kéz-szer Máté hátsáa dőfte, úgy hogy a belék nyom-ban kifordultak. Máté eszméletlenül esett össze. Sérülése igen súlyos.

— **Részvények-elemés.** A Nova és vidé-ke tőrkarcépkéntár részvénykéjét 20,000 kor-onával felemlék. Az új részvények kibocsátási árfolyama 147 korona.

— **Neogrady képkéállítás Keszthelyen.** Neogrady Antal, a hírneves fővárosi festőműves képkéállítás rendezését vállalta. A kiállítás július 7-éig tart. A művész 62 drb sz. képet és 100 képet állított ki. Neogrady a kiállítás helyét a gya-vallieriből a Balatoni Múzeumnak ajánlotta fel. Akik érdeklődnek a komoly művészi események iránt, jól tessék, ha megfigatják a keszthelyi képkéállítás, ahol lelkeik felejtethetlen művelet-zet talál.

— **Az 1909-ik első félének uttélével a „Pesti Hírlap”,** hazánk legelterjedtebb s legnagyobb terjedele-mben megjelent újságának közönségi előírésit fel-ívsat. Megtudjuk ebből, hogy a Pesti Hírlap az éven is rendkívüli kedvezményben részesíti előfizetőit, akik ka-racsányi ajándékot kapják a Pesti Hírlap meg képes nap-nyar, egy évig a Pesti Hírlap, a Szabóné-Nagyai János szerkesztésben megjelenő Divat-Salont. Hogy a Pesti Hírlap egyrés mindennapi rovatai: Esti levelek, Mindennapi problé-mák, Vidéki események, Szerkesztői úzenetek — valódi speciá-litások, melyek egy más lapban sem találhatók; az már a művelt magyar olvasóközségnek mind is felesleges. Muzsai újsámszók, kertészeti közlemények észók ki a Pesti Hírlap speciális rovatainak sorozatát. Szóval a pol-itis és országpolitikai eseményekről, a közéletéről kívül érdeklő regények, élsóragy szepirodalmi körök, iratelt, mulatott és hasznosn októ közlemények tartják a Pesti Hírlap olvasóit. Szabóné-Nagyai János magyarközségnek. S ha bár ma elismert legvárágabb tárgyain naplapon, az ára ugyanaz, mint a felannyit sem nyujto egyéb naplapon; nevedégre 7 kor., egy 9 óra 2 kor. 40 fillér. A Divat-Salontal együtt nevedégre 9 kor. Kidávihavata: Budapest, Váci-körút 78.

— **A mulatság vége.** Komáravárosból írták: a hétfői komáravási nagygyűlésen sokan vettek részt, köztük Simon Gyula ottani körmives is a vele vadházasságon elő Lengyel Marival. A vá-sáron felöntöttek a garatra és haza felé menve a férfi annyira öszzékolozott az nővel, hogy kést rántva a nőt több helyen megsebesítette, ki sebébe ott a helyszínen behalt. A gyilkost letartóztatták.

— **Kisdedek vizsgálja.** A helybeli ovoida növendékek, mint ismeretes, ma délután a Blau-féle vendéglő kertjében tartják szokásos záró-vizsgálatukat. Az idei vizsgának különös érdekes-séget kölcsönöz az, hogy a kisdedek egy része szindarabot ad elő, másik része pedig szval. A vizsga után tombola lesz és tánc. Vendégek szívesen látják. Ha az idő nem kedvez, egy jövő vasárnap tartják a vizsgát.

— **Segítség!** Egy szegény, éhező iparos-csád végre kényrszerűségben a jószívű ipar-s-berekhez fordul. A családát már hónapok óta a fővárosban éhezni, míg megje és hat apró gyer-meke itthon egy krajcár nélkül gyöpped. Na-gyon sérpen kérjük önökönk, szives adomá-nyaikkal enyhítsék a szegény család nyomorát, hányak lesznek erte. A legkisebb adományt is köszönettel nyugtazunk lapunkban és az öszzeg-re rendeltetési helyére juttatjuk. — Mai gyűle-tésünk: Novák Ferenc 60 fillér.

— **Tűvész.** Kerkakölőfán Varga Anna háza pnteken kigyuladt és az öszzes melk-épületekkel együtt 10,000 korona értékben el-cégett. Az a gyanu, hogy gyujtogatás történt, mert is a hatóság szigorú vizsgálatot indított ez ügyben.

— **Vizbe fut.** Muraszentmária határában Piskor Mátyásnak hajómalma van a folyón. A molnár többször átszokott rándulni a másik part-ánáló csárdába. A múlt héten is megsojzár-tott s áttevezt egy lélekzövten a másik partra.

belül a csárdába s megívott vagy három liter bort. Jól be volt rugva, amikor visszatért a lam-bombá, ahol lefejtették. Piskor azonban nem tudott aludni. Kijött a lam-bomból s a lépcsőn járt-kelt. Póznát nyújtott feléje, de nem fogta meg s eltűnt a vízben.

Borzalmas családi dráma. Rémes gyilkosság történt kedden éjszaka a Vas- és Zalamegye határán fekvő Nemessőlök községben. Bokodi János 60 éves gazdaember, aki eddig békés egyvetéresben egy emberöltőt élt át a felesége mellett, amikor József nevű fia az aratási időre Becsbői szabadszolgáltatott, feltékény lett a tulajdon fiára és feltékényeségi rohamában kedden éjjel, amikor a felesége elaludt, elvágta annak nyakát, levágta fél mellét, borzalmasan megcsokitotta a jobb kezét és egész testét összezsurkálva, a véres konyhakéssel kezében elfutott. A borzalmasan összevagdalt Bokodiné nem halt bele azonnal súlyos seibe, hanem lemászva az ágyról, még a halálutásában is éber anyai szeretettel kis kűthónapos gyermekének bölcsőjéhez vonzolta magát és végső erzejével a bölcsőre borulva lehelt ki lélekét. Bokodi János a falu végén a kereszt alatt állt, értelment, zavaros tekintettel bámult maga elé és kezében göröcsön szorongatta a véres kést, amelyely a rémes gyilkosságot elkövette. A csendőrk kérdéseire kusza, laza összefüggésű mondatokban mondta el, hogy azért gyilkolta meg a feleségét, mert feltékény volt a fiára. A szerencsétlen embert a Lipótmezőre szállították.

Állat az emberben. — Egy elvetemült férfi durva merényletről értesítik lapunkat a közeli Völgyifaluból. Simonka József 25 éves völgyifalusi lakos az illető, kinek a liliumtíprás a büne. A dolog úgy történt, hogy Simonka hétfőn kinn dolgozott a csemeté hegyen s munka közben szemvetett a szinten ott dolgozó 14 éves Zsuzs Kátra. A legény szerelmű ajánlatot tett a lánykának majd pedig mikor ez visszautasította az udvarlást, elhatározta, hogy ha kell, erőszakkal kényseríti az érnyes Katót a szerelmre. Döbben addig-addig kinalgatta borral a leányt, mígmen az becsipett annyira, hogy a lábán alig tudott megállani. Ekkor átölelte a magával tehetetlen leányt, bevonszolta a préházba és ott erőlkösetelen merényletet követelt el ellene. — A leány másnap elpanaszkodott a szüleinek, kik a legényt feljelentették az alsólendvai járásbírósnágnál, mely a legényt letartóztatta.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. P. Triest. A tórcát jövő számbunkban közöljük. H. I. Hofmann Aranka kisasszony betegsége miatt nem írhat már hetek óta lapunkba.

Főmunkatárs: IFJ. REVERENCSCS ISTVÁN.

Nyilttér. *)

Toplak János helybeli cementkészítő és kereskedő e hó 1-én egy arany óraláncot adott át nekem javítás végett. Mikor azt tölem elvett, egy óra elteltével visszajött s azt állította, hogy láncra 1/2 dekával kevesebb, ne okoskodjak, adjam vissza, amit elvettem belőle. Ezen kijelentésére tanukat szólítottam be álleztembe, kik előtt állítást letagadta. Többszöri kísérletezésemre, hogy őszintén valja meg előbbi állítását, a tagadás mellett maradt, miert is ismételve felszólított ezen téren nyilatkozat tételre.

Mayer Ödön órás.

*) Az e rovathban közöltéért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Nyári menetrend

kapható 40 fillérért Balkányi Ernőnél Alsólendva

Kérjük háturalékos előfizetőinket, hogy előfizetési díjajukat lehetőleg minél előbb küldjék be, nehogy a lap expediciása fennakadást szenvedjen.

Vasúti menetrend.

Érkezés.	
Zalaegerszeg felől:	Reggel 7 óra 45 perckor
	Délután 2 " 17 "
	Este 8 " 27 "
Csáktornya felől:	Reggel 6 " 55 "
	Délután 2 " 03 "
	Délután 5 " 21 "
Indulás.	
Csáktornya felé:	Reggel 7 óra 56 perckor
	Délután 2 " 27 "
	Este 8 " 42 "
Zalaegerszeg felé:	Reggel 7 " 10 "
	Délután 2 " 18 "
	Délután 5 " 36 "

Értesítés.

Értesitem a n. érd. közönséget, hogy **július hó 1-én** özv. Neubauer Andrásné urnőtől a Korona épületében levő

mészárszéket

átveszem és saját nevem alatt tovább vezetem. Ugy itt, mint régi (főutcai) üzletben a legjobb minőségű husokat mértem. Szíves pártfogást kér

Reichenfeld Sándor.

Pályázati hirdetés

betonból legjobb kivitelben készítenő 100 s néhány drb. kilométer jelző oszlopra, melyek a fölmerülő szükséghez képest csoportonként lesznek egy és fél év folyamán szállítandók, ugyanigen vétetnek át és fizetnek Alsólendván.

A rajzok a Lendvavölgyi Leescapó Társulat irodájában betekinthetők.

Közelebbi fölvilágítással ugyanezen iroda szolgál, ahová az ajánlatok is 14 nap alatt benyújtandók.

Árlejtési hirdetés.

A zalaszombatai róm. kath. iskolaszék Zalaszombataján egy újonnan felállítandó egytantermes és tanf.órákias iskola épításter nyilvános árlejtést hirdet. Az árlejtés folyó évi július 14 én d. u. 2 és fél órákor Zalaszombataján fog megtartatni. A tervrajz, költségvetés és az árlejtési feltételek Dancs Miklós zalaszombatai lakosnál megtekinthetők. Az árlejtés előtt leteendő óvadék 1000 korona.

Pollitzer sérvambulátorium

nyilvános orvosi rendelő-intézet sérvbajok, ferdtendők és amputáltak részére

Budapest, IV. Kossuth Lajos-utca 8. felelelet.

Az intézet szakorvosa bárkinek teljesen díjtalanul rendelésére áll. Az orvosi vizsgálat igénybevétele vasárnap nem kötelez.

Orvosi ellenőrzés! Mérsékelt árak!

Egényi speciális kezelés!

— Szabadalmazott sérvkötők már 5 koronától felelét.

Vidéki megrendések az intézet szakorvosa által lelkismeretesen felvilágosztatnak s pontosan és a legnagyobb tisztasággal mellett eszközöztetnek.

Hygienikus cikkek a legfinomabb minőségben, órással ajánlva és sterilizálva. — Feltehetően megfizethetők. Tücsökint 2-16 koronáig.

Ugyanott most jelent meg: „Az ember egészsége” című orvosi mű, mely kizárólag a sérvbajjal, annak ellenszerével és kezelésével foglalkozik. E munkát bárkinek díjtalanul és zart borítékban küldi meg az intézet igazgatósága.

Szülő-oltvány

és vesszőről nagy kepes árjegyzékemet ingyen és bérmentve küldöm meg, a ki cmet tudatja. Ezen könyvet még az is kérje, a ki rendelni nem akar, mert sok hasznos tudvalót tartalmaz. Gyökeres oltványokból, amerikai és európai sima és gyökeres vesszőkből, a világhíró Delawaréból mást állító készlet.

Olcso árú és pontos kiszolgálás.

Cim:

SZÜCS SÁNDOR FIA szülőtelepe Biharódszeg.

Alkalmi ajándékok.

Alkalmi ajándéknak legalkalmasabbak az arany- és ezüst-ékszer, valamint a China-ezüst dísztárgyak,

melyek dus választékban és olcsó árak mellett kaphatók nálam.

Nagy raktár fal-, ébresztő- és zsebórákban, arany- és ezüstláncokban, valamint látszerészeti cikkekben. Javítást elvállalok.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész

Alsólendva, Főutca, Balkányi Ernő-féle házban.

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar s kereskedelem.

Előfizetőknek ingyenes hirdetés-rovata.

ARH-STEIN BENÓ fűszer-, festék-, esemégy-, liszt-, cementgyárak, üzemintézet normbergi, üveg- és porcellán-kereskedése. — Deszka-, épületlatta- és szeszraktár.

ASCHERI JÓZSEF építész, építési vállalkozó. Elavult építési tervet készítést, mindennemű építkezést, valamint szakfelismerés adását, Tanulmány előrendű fővárosi építésznek szerezte.

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedése Hosszúfalun.

BADER HERMAN cipész, Nagy raktár kész ferfi- és női cipőkben.

BOHS ISTVÁN kötélyáró.

BLAU SANDOR vasúti vendéglője az állomás mellett. Kétféle konyha, jó borok, frissen esapolt sór.

BRÜNNER SAMU vegyeskereskedő.

BECK MIKSA sütője.

BELLOVICZ FERENC asztalos, Végez minden aszkenkát helyben és vidéken.

„CSIKKIS” vendéglő Hosszúfaluban.

DOMA JOZSEF vendéglős Dobronak.

ECKER PÁL kalapos.

ERMENYI JÁNOS kasszista és mozeskoléso.

EPPINGER SAMU teglaryáros Alsólendván, Teglak és zindótelek a legutolsóbb kivételben készítették. FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPOT fűszer-, esemégy-, normbergi-, rüvid-, diszmű-, jatek-, üveg- és porcellán-árú raktár. Nagy választék úri-divat cikkekben.

FARAGO ISTVÁN ruházati és fodrász.

FRANKO ANTAL vendéglője Túrmisschán.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÖLDES MOR bankbizományiróda G-aktóráján.

FEHER ANTAL köröm- és kecsi-kovacs.

GOMBOSY OS WENDI fűszer-, esemégy-, rüvid-, normbergi-, üveg- és porcellán-árú kereskedése. Varróegység raktárán.

GREGORENCICS JOZSEF szikviágyara. Kivámrta szikviázi vidékre is szállít.

GOMZI LAJOS építőiparos Hosszúfalun. Elavultja betonlidak és esztornák zkszerű készítéseit.

Szólóltvány!

Régi szőlők hiányának pótlására 2 éves gyökérű száza	20 K
Gyökerez fásoltvány	180 K
„szépségihával	90 K
zöldoltvány	160 K
Sima	90 K
Gyök. riparia portalis vastag	32 K
2 éves	40 K
Sima riparia portalis	18 K
„vékony	8 K
Gyökerez hazai nemes vessző	30 K
Sima	10 K
40 legjobb fajban, teljes jótállással, azon kötelezettséggel, hogyha a küldött anyag meg nem felel, azt visszaveszem s pénzért visszakadom. — Arjegyzék ingyen. Le van benne írva a Csodaszőlő, Porzsonyi Ichér, Muscat Ottonel, Csabagyöngye. — Hegyi borok eladása.	

Borárak:

Gyöngyösi siller	Hl. 32 K
Visontal	36 K
Gyöngyösi fehér asztali	34 K
„pescosny	38 K
Visontal Ritzling	44 K
„Muskotaly	70 K
„vörös bikavér	70 K

Székeley I. József

Gyöngyös (Szt.-Urban templom).

Vendéglősöknek és bortermeleőknek nélkülözhetetlen!

„Az új bortörvény“

megjelent és 1 koronáért kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésben Alsólendván

GERENCSEER GYÖRGY teglamester Zalajogerszegen (Városi teglaryár.) A legjobb minőségű fűderesep báránykor rendelkezébe nála.

GÖNÇ GABOR pékmester (Tisza utóla) ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozkenyereit és sáteményeit.

GAÁL SÁNDOR, a redicsi hengerüzemintem új berléje ajánlja újoman alakított nálmát minden-nemű gabonák őrlésére.

HIRSCHL IGNÁCZ vegyeskereskedő Letenye.

HEGEDICIS ISTVAN esztimada.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Túrmisschán.

HORVÁTH LAJOS borhelyi. Illatszerek raktárán.

HEGÉDÉS SANDOR épület- és bútor-asztalos.

HAAS MIKSA vegyészintő és műfestő Zalajogerszeg. Gyűjtőtelep Alsólendván Blau és Bartos üzletheben.

IVANICS FERENC asztalos Alsólendván — Hosszúfalun. Elavult minden és szakmába vágó műmákat.

KARDOS TESTVÉREK vendéglője a „Magyar szabadságház” Hosszúfaluban. Kétféle magyar ételek jó borok, frissen esapolt sór.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerekpár- és varró-gép javító műhelye Csáktórnán.

LEVASICS FERENC építőiparos.

LOVENYÁK VINCE borhelyi és fodrász Dobronak.

LEBOVITS KÁROLY vendéglős Domasinec.

MAYER ÖDÖN óras és ókszerész. Nagy raktár china ezüst árúban.

MANDELHAUM MOR ruházati és divatárú kereskedő.

MAURER FERENC szobafestő és mázó. Elfogad minden és szakmába vágó munkát ugy helyben, mint a vidéken.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-„gaz. asági gép-, szén-, cement- és málnóka-raktár.

MURCSIS LAJOS építőiparos. Elavultja minden és szakmába vágó munka felkísmeretes készítéseit.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona” nagyvendéglője, kaveháza és szállodája.

SCHWARCZ LIPOT bútorkereskedő Varasd.

POLLÁK LAZÁR nagykereskedő. Dobány és szivar nagy-árúda.

REICHENFELD SÁNDOR meszáros.

RAPOSA FERENC építőiparos (lakik Alsólendván, a helyen). Elavult minden és szakmába vágó munkát.

ROSENBERGER DAVID kereskedő Zalabálsán.

STERN DAVID vegyeskereskedése az állomás mellett. Fuvározások a legolcsóbban elavultlalmak.

SCHWARCZ KÁROLY borkereskedő és szikviágyáros.

SALAMON JÁNOS molnár Lovaszi (u. p. Kerkaszentmiklós).

STERMANN JOZSEF asztalos Hosszúfalun — Alsólendván. Minden és szakmába vágó dolgot elavultal ugy helyben, mint vidéken.

SCHWARCZ ETEKJA vegyeskereskedése a Kanyaszai utcában.

TIHADAR FERENC vas- és fűszerkereskedése.

TÖRÖK SANDOR cipész és borkereskedő.

TANTALITS JOZSEF vendéglője Zalabálsán.

Óz. TUSKE FERENCNE vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mesz- és cement-raktárja és cement-árú készítése.

VARGA MÁTYÁS a szőlőhegyen olesón elad fás és zöld szőlőültvényeket a legjobb bor- és esemégy-fajokban. Különösen ajánlja a koczaca olványokat szőlőtelepítést helyben és vidéken olesón elavultal.

WORTMAN BENÓ ruházati és divatárú kereskedése. Nagy raktár halotti és temetkezési kellekekben.

WOLFFSOHN HENRIK központi kávé.

WEISZ ZSIGMOND előrendű ferfi-száló. — Kész ferfi- és gyermekruhák gyári raktárán.

WALTERSDOLFER ADOLF meszáros.

WEISZ LIPOT ferfi- és női-divatárú üzlete. A vihábrú vaci Kobrak-cipő egyedül raktárán.

WEINBERGER ÖDÖN mesz- és vegyeskereskedése.

ZOMBORI MIHALY higiénikusan berendezett fodrász-terme a Fő-utcában (Tivadár-féle új ház).

AKI
valamit venni akar,
AKI
valamit eladni akar,
az hirdessen az

Figyelem!
= = =
Szólóltványi, szőlővesszőt ne rendeljen addig, míg tölem árjegyzékem nem kéri! — Gyökerez olványok ezre 140 korona, „Delaware” ezre 100 korona.
Cím:

„Alsólendvai Híradó“-ban. **Szgyártó Nagy Mihály** FELSŐSEGESD, Somogy megye.

BUTOR!! = = = Asztalos és kárpítózott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára. = = =
Schwarcz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb be-
vásárlási forrás teljes menyaszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kívánatra ingyen!